pas. 788.

7., Mööda läunu aasta aru,
Kogudusel suurekš kahjukš,
Kui ne kurja Poola herra
Keisri wastu sõdisiwa

8., Süs neil raha puudus tulli
Es sa abi wõeralt maalt
Kirjutiwa meie maale –
Mõisnikuile ning opetaile –

9., Ne süs abis neile leiwa
Ja kik rahu neile weiwa.
Mõisniku meid omma rüsnu,
Opetaja ka meid petnu

10., Olliwa kik Keisri wastu
Kik poola sõa kasweis;
Ent se armas Jumal oli
Meie keisri herra abi

11., Ta es lase Poola röövlil,
Ei ka meie mõisa koirel
Oma tahtmist ära püüda –
Meie keisri auu rikku.

12., Raha, mes na sinna weiwa,
Sest na üsna ilma jäiwa;
Kas kül koirel oma mõtte
Keisri üle wõimust saja?

13., Tahtsewa na rahwast jälle
Hendal püis rahwass saada:
Ent Jumal se es lase
Nende nõuwu korda minna!

14., Rahwas om nüüd tangas saanu,
Teie nõu om otsa lõpnu.

pas. 789.

Kui ti nokad ürisewa,
Süs teid jalust löömi maha.

15., Nüüd om koirdel raha puudus:
Teewa kroonu kassa tühjas.
Ristirahwa maad nad wõtwa
Ja neil renti pääle pandwa.

16., See ei tutsi kauges ajas –
Süs me teeme teid kik paljas.
Saadame, kui ulkjeid koiri
Sinna kos na tulnu wälja.

17., Eesti rahwast walitedas
Sõarüstu walmistedas:
Rahwas häste julgust wõtwa
Ja teid haste perra paswa.

18., Kui se aig saab kätte jõudma
Ja kik rahwas üles tõusma,
Süs te wõera maade ulja
Kukuwa kui kapsta pääd.

19., ...
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .[1]

1., Eesti mees ja tema sugu –
Neist ei peeta kusgil lugu:
Koti rõiwad, wüsud jalan,

[1] Nii olnud 1867.mas ka.